

Núm. de Protocol: AD-031-1/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 1 4

PARTS:

Apel.lant: Sr. J.C.S.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. G.O.

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada:Sra. M.V.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 d'abril de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-031-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 95-90, de 15 de novembre de 1995, va desestimar la demanda interposada pel Sr. J.C.S. en data 17 de maig de 1995 i va declarar ajustada al dret la resolució del Govern de 28 de desembre de 1994, confirmada pel decret 43/GJ/95 de data 29 de març de 1995, per la qual es desestimava la sol·licitud de sojorn i treball formulada.

2.- Contra l'esmentada sentència es va interposar recurs d'apel·lació pel demandant, que va tenir entrada en la Secretaria del Tribunal Superior el 12 de gener de 1996, i un cop feta la designació del ponent es va donar trasllat de l'apel·lació al Govern que la va contestar mitjançant un escrit presentat el 2 de febrer.

3.- Demanada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, per providència de 5 de febrer es va acordar la substitució i un cop van ser presentats els corresponents escrits quedaren les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i en el 56 i següents de la llei processal d'aquesta jurisdicció.

Segon.- La sentència del Tribunal de Batlles declara ajustades al dret les resolucions del Govern per les quals es denega la demanda d'autorització de sojorn i treball del Sr. J.C.S. , de nacionalitat filipina, que havia formulat al·legant la prestació de serveis domèstics pel Sr. A.P.B., en virtut d'un contracte de duració indefinida.

La Llei de la quota d'immigració per al darrer trimestre de 1993 i el primer semestre de 1994, aprovada pel

Consell General el 4 de novembre de 1993, estableix una quota de dues-centes cinquanta autoritzacions de sojorn i treball prorrogable (article 19) exclusivament per treballadors que provenguin de països de la CEE o de l'EFTA, i una altra (article 2) de quatre-centes per cobrir les necessitats temporals de mà d'obra, no prorrogable, i el recurrent no es troba en cap de les situacions esmentades: en la primera per què no pertany a cap dels àmbits supranacionals que la Llei esmenta, i en la segona per què el que demana és una autorització prorrogable, donada la circumstància que el contracte del qual gaudeix el vincula amb caràcter temporalment indefinit amb l'altra part, i per treballadors de la seva procedència només s'admeten autoritzacions temporals, d'una durada màxima de sis mesos, no prorrogables, tal com estableix l'article 2 de la Llei d'anterior referència i l'acord del Govern de 27 de juliol de 1994, que la complementa.

Tercer.- L'apel·lant no fa cap interpretació jurídica de signe contrari o alternativa a l'anterior, que de fet és la que recullen tant les resolucions del Govern com la sentència del Tribunal de Batlles, i només indica que el Sr. J.C.S. resideix al Principat amb la seva mare des de fa gairebé dos anys i que la feina que té amb el Sr. A.P.B. és fixa, de manera que el retorn al seu país d'origen li causaria perjudicis de tota mena.

Aquestes al·legacions no serveixen, malgrat la dimensió humana de la situació que evidencien, per la finalitat jurídica d'anul·lar els acords recorreguts, que com ha queda reflectit s'ajusten plenament al dret, la qual cosa comporta la desestimació del recurs d'apel·lació i la plena confirmació de la sentència.

Quart.- No apreciem circumstàncies determinants d'una especial imposició de les costes ocasionades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del S. J.C.S. contra la sentència núm. 95-90, de 15 de novembre de 1995, dictada per la

Batl·lia, que es confirma íntegrament. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré